

⁶⁵ Съпругата на Стефан Руско-кехайов Патамански.

⁶⁶ Стефан Руско-кехайов Патамански - син на чорбаджи Руско кехая Патамански, брат на Къна (Кръстина) Руско-кехайова Патаманска и вуйчо на В. Д. Стоянов.

⁶⁷ Става въпрос за В. Д. Стоянов, както и за неговите братя Руско и Дойно Д. Стоянови - овчари в Северна Добруджа.

⁶⁸ Харалан Ангелов (1845-1904) - родом от Шумен, учи в шуменското класно училище при Добри Войников (до 1864), работи като писар в Каспичан (1864-67) и в кантората на своя брат Никола Ангелов във Варна (1868-69), учител в Жеравна (1870-73) и един от основателите на жеравненското читалище „Единство“ (1870). По-късно учителства във Варна (1874) и в Шумен (1875-76). След Освобождението е депутат в Учредителното събрание в Търново (1879), окръжен управител на Разград (1880-81; 1886-90), кмет на Варна (1881), управител на Лом и Стара Загора. Вж. *Ст. Чилингиров*. Харалан Ангелов. - В: Юб. книга на Жеравненското читалище „Единство“..., 106-115; *Д. Константинов*. Жеравна..., 211-215; *М. Стоянов*. БВК. Т. I, с. 3 (№№ 50-58); БВИ, с. 37.

⁶⁹ Митрополит Симеон Варненско-Преславски (Одисей поп Николов) (1840-1937) - родом от Бургас. Завършва Богословското училище на о. Халки (1856-63), учител в Българското училище „Св. св. Кирил и Методий“ при храма „Св. Стефан“ в кв. Фенер - Цариград (1864-65) и в гръцкото училище в родния си град (1866-69). През 1863 г. приема монашески обет (схима) в Света гора (Атон), а през 1870 г. във Видин е ръкоположен за йеродякон и за йеромонах и е назначен за протосингел на Видинския митрополит Антим (екзарх Антим I). От 1872 г. до смъртта си е митрополит на обединената Варненско-Преславска епархия. Организатор и председател на първия учителски събор в Шумен (1873). Член на Св. Синод в София (1878-1912) и негов председател (1883-86, 1902-05). Подпредседател на Учредителното събрание в Търново (1879), народен представител в I и II ВНС (1879-81), II ОНС (1880), председател на III ОНС (1882-83). Дописен (1881) и редовен член на БКД (1884), почетен член на БАН (1923). Вж. НА-БАН, ф. 144к; *П. Ников*. Варненски и Преславски Симеон (животописна скица). - В: Сб. в чест на Варненския и Преславския митрополит Симеон по сл. 50-годишното му архиерейско служение. С., 1922, 9-51; *В. Вълканов*. Митрополит Симеон Варненско - Преславски (1840-1937). Кратък биографичен очерк. С., 1992; *Б. Цацов*. Архиереите..., с. 145.

⁷⁰ През 1831 г. Преславската епископия (спадаща към диоцеза на Търновския митрополит - екзарх на България) е издигната в ранг на митрополия (до 1871) и обхваща Шуменската, Ескиджумайската (Търговищката) и Османпазарската (Омуртагската) кази, части от Разградската и Сливенската кази, селата Котел и Жеравна. На заседанието на първия Църковно-народен събор в Цариград на 30 апр. 1871 г. е решено Преславската и Варненската епархии да бъдат обединени в единна Варненско-Преславска митрополия, в която влизат Варненската, Хаджиоглу Пазарджишката (Добричката), Балчишката, Мангалийската, Провадийската, Преславската, Ескиджумайската (Търговищката) кази, с. Котел, пет села от Сливенската каза (Жеравна, Медвен, Градец, Ичера и Катунце) и три